

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:
 Egész évre 5 ft — kr. Negyedévre 1 ft 50 kr
 Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:
 4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árléonozás adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK : III. TIZED, KÖNYÖK-ÚTCZA, 121 SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCZA, 186. SZ.

Bélyegjék minden bejelentésért 30 kr.

Előfizetni az év folydán minden hónap elején lehet.

Az operette-előadásokról.

Az operette, — mely műfajnak megteremtője Offenbach — pár évtized alatt kiforrva, megtisztulva sok salaktól, Planquette „Kornevillei harangok” című művével a tisztultabb izlést terére lépett s azóta az operette nem tekinthető alsóbb rendű zenei műfajnak, hanem igen is olyanoknak, mely komoly kritikára érdemes. sőt azt meg is követeli s a színész elé is nagyobb feladatot tűz, mint egyszerű bohózkodással érni el a hatást.

Jelenleg már oly kedveltek az operettek, hogy egy-egy hírre jutott operette sokszor valóságos Dews ex machina a társulatok deficiétus kaszsjáira.

Társulatunk érdemes igazgatósága is ilyforma kisegítő eszköznek véli az operette-előadásokat, melyek meglehetősen sürűn követik egymást s ha még sem idézik elő a legtöbb esetben a kívánt sikert, daczára, hogy a mostani publikum operette-éhes, azt magoknak a látott előadásoknak vagyok kénytelen betudni nagyrészt.

Nem szándékom az egyes operette-előadásokat külön-külön kritika alá vonni. ezt megtette már e lapnak t. kritikusa. Én csak az általában tapasztalt hiányokra akarok rámutatni, mikben szerintem a rosszul sikerült operette-előadások oka rejlik s melyekben, ha nem is egészen, de részben segíteni lehetne egy kis fáradsággal.

Ismerkedjünk meg tehát először is az operette-személyzettel. Az énekes nők: Ferenczyné, Tolnainé; énekesek: Kövi, Viola.

Ferenczyné eléggé kellemes hanggal rendelkezik a közép fekvésben. A mélyebb fekvésű hangjai erőtelnek, színtelene, a felsőbb fekvésűek pedig erőteltebbek s e miatt sokszor nem tiszták.

Hanganyaga tehát kis terjedelmű, de oly szerepkörben, minőben ő mozog, kellő ügyességgel érvényre emel-

heti. Tud izléssel énekelni, bár nála is megvan néhány énekes nőnek ama helytelen szokása, hogy az értelmesebb dalok záradékául a szerző által nem szándékolt cadentákat szeret alkalmazni, a mint ezt megtette pl. a Rip-ben a „Levél ária” végén. A „Levél áriának” szépsége ép az egyszerűségben rejlik s az önkényes hangszírfázatok csak becsébből vannak le.

A mi játékát illeti, sok esetben túlélnék s nem természetes s ez utóbbi nagyobb hiba. Temperamentumához jobban illik a komolyabb szerepkör, a mint pl. Saffija a „Czigánybáró”-ban határozottan magasabb színvonalon áll, mint Bettina-ja az „Üdvöké”-ben, vagy Serpolette-je a „Kornevillei harangok”-ban, melyeket affektált naivitása sokban megrontott.

Tolnainé lenne a coloratur énekesnő, de erre sem elegendő hanggal, sem elegendő gyakoroltsággal nem bír. Közép hangja alig van, felsőbb hangjai pedig áthatóan szelik a levegőt, metszik a fület. Ehhez járul még az a kellemetlenül ható szokása, hogy majdnem minden hangot crescendo énekel, a mely szokást találón neveznek „öblögetés”-nek.

Játékára nézve igen előnyös volna, ha Ferenczynétől átvenné a főszoles éneklését, mert így egyhangú, színtelen.

Kárpáti Katinkát is kényszerítette a végzet s a szereposztás, — főleg Tolnainé szerződötése előtt, — hogy énekeljen egypár nagyobb szerepet, melylyel bizonyosan ő is úgy volt, mint az egyszerű suszter inas, ki eltörve a korsót, keservesen felsóhajtott: „Bár csak már meg volnék verve”. Hanganyaga különben elég csinos, de arra még később tarthat számot, hogy énekek s játékát a komoly kritika is számba vegye, a mit tanulás és szorgalom által hiszem, hogy el fog érni.

Kövi meglehetősen tenorral rendelkezik, de részben nem tudja érvényre-

síteni néhány rossz szokása miatt, részben pedig a hiányos szereposztás akadályozta meg néhány izben, hogy még azt a kis élvezhető hangot is kifejttesse, érteve Rip, Gasparone, Henri szerepeit, melyek nem tenor, hanem bariton szerepek.

Rosz szokás nála az, hogy sok helyen, különösen a hol élénkebben, tüzzel akar énekelni, nem énekl a dalomat, hanem zenekíséret mellett eldeclamálja a szöveget. Azonkívül éneklés közben túlságosan sokat mozog s gesztikulál, a mi nemcsak ő rá, mint énekesre, hanem a nézőre is fásasztó. A gesztus csak akkor hat, ha természetesen alkalmazkodik az ének és szöveghez s egyáltalában lehető ritkán kell alkalmazni, mert máskülönbent nem magyaráz, hanem zavar. A gesztusnak önkénytelenül kell történni. Jellemző adoma erre nézve, a mit Voltaire-nek egyik tanítványáról jegyezték föl, ki szintén szenvedélyesen szeretett gesztikulálni, jóllehet Voltaire figyelmeztette őt eme rossz szokásra. Vége egy izben lekötözte kezeit s főszolesztotta, hogy így kísérjen meg szavalni. Egy ideig csak ment a szavalás, de végre annyira tübbe jött, hogy a kötelket szétszakítva egy akaratlan gesztust tön. Midőn ezt észrevéve zavartodott nézett mesterére, ez bátorította, mert így volt a helyes, mivel önkényt a természetnek megfelelőleg történt.

Játékának értékéből sokat levon modorosságá.

Viola mint baritonista szerepel s ennek daczára néhány izben ő is kapott tenor szerepet (Benozzo, Grenigeux) a mi természetesen nem vált az énekrész előnyére, sem pedig arra nem szolgált, hogy ezáltal magának meghódítsa a közönséget, ellenkezőleg az a néhány gixer, mit a magas partie miatt adott, csak kárára szolgált.

Hogy jobbat is tud nyújtani, bár hangja kissé tompa, félyolozott, megmutatta a hangjához mért szerepekben.

Játéka meglehetősen, de itt meg hátrányára szolgál az akadozás, a nyelvbottlás, a mi talán a szerep nemtudásból származik.

Az operetteknél zenei tekintetben a karok is fontos elem gyanánt szerepelnek. Sajnos, a karszemélyzetről nem lehet semmi jót mondani s nagyon sokszor a kar okozza, hogy a legszebb zenei részek tönkre mennek. Általában a mi a zenei részét illeti az operette előadásoknak, egyedül a zenekar érdemi leg a dicséretet, mely a felülések folytonos Scylla és Charybdis-ek közt is meg tudja tartani a lélekjelenléte s sok esetben az énekest vagy énekes nőt magát is megmenti a belestülés szégyenétől.

A magánrészek melé csak elmenének valahogy, bár ezekben is sokszor vehető észre ingadozás, de már a dnetek s együttesek a tévedések s diszsonanciák kátyú közt töttyögnek, a hol pedig a kar is föllép, az nem éneklés, hanem kiabálás, hangzavar.

Legkevesebb szerepelt e hibák közül a „Koldúsiák” előadásában s ha ez ennyire sikerült, az csak arról gyöz meg, hogy a többi is jobban mehetett volna s az élvezhetőbb operette-előadás nem a tagok tudatlanságán vagy képtelenségén múlik, hanem hiányzik a lelkiismeretes tanítás.

Ha egyet — pedig a „Koldúsiák” zenei tekintetben a nehezebb operettekhez tartozik, — be tudnak meglehetősen tanulni, miért ne tudnák a többi is?

Tehát mindenekelőtt lelkiismeretes tanítás, mert csak így s ez által sikerül az operettet valódi kaszszadarábbá tenni. Inkább kevesebb legyen az operette előadások száma, de jó.

A mi a játékot illeti, erre nézve talán nem lesz fölszeles idézmem Gregus Ágostnak e néhány sorát: „Nálunk rendesen úgy van, hogy a színész, színésznő egyes hatásos mozzanatokat ki-kiválogtatván, ezekre lát-

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

Nem feledhetlek.

Megszálta lelkem egy sötét borulat
 S elősoroltam minden kis hibáid,
 Találtam egyet s majd ismét meg újat,
 Hogy tudjak miért haragudni rád!
 Arcozdra néztem... ah! te nem is vagy szép
 Azokhoz képest, kiket ismerek.
 Mily sok van közöttök csabított, kecsesbb kép,
 Azt hittem, így majd elfelejtetek!

Mert elfeledni oly jó volna téged,
 Ez a gyötörő kín elmúlnék veled;
 Vagy tán jobb volna ott aludni mélyen,
 A hol nem költ fel új nap reggele?
 Eh! félre sirok szomoró hazija
 Ilyen korán még hozzád nem megyek...
 Legéresebb hort nekem a pohár!...
 Azt hittem, így majd elfelejtetek!

És jöria tánczát fejemben a mámor,
 Ide te kis lány, hadd csókoldjalak!
 Nem tud olyan jól részegíteni a bor
 Mint az a forró költő új ajak.
 Te meg cigány húz!... a legvigasztalt
 Hadd tánczoljam ki búslut lelkemet.
 Úgy se sok öröm van rám e világ!
 Azt hittem, így majd elfelejtetek!

Kijózanodtam... vétkeztem tudom jól,
 De őh bocssás meg, e kin vett reá,
 Mit úgy szeretnék melyen földbe tenni...
 Csak a jó ég már megokallaná,

És eltemetne vele együtt engem!
 Vagy adna végre nekem tégedet
 Kihöz van forra lelkem, életem; mert
 Bármint akarlak, nem felejtetek!

Szabadhegyi Aladár.

Bűcsű.

(Rajz.)

Szép, nyári este van. A nap fényes uralmát királynéja a hold vette át s szelid ezüstös sugaraival fényesen bevilágítja az x... i ligetét, mely mintegy másfél órányira fekszik a várostól. Mindenütt közelbátvalban komoly, méltóságos esend uralkodik, csak olykor-olykor szakítja azt meg valami kis nesz, ha piczi éji bogárka röp köd, vagy ha a fák lombjai közt átsurrán a hűvös szellőseke. Oly édes, oly költői benyomást gyakorol a fogékony ember lelkére a természet pompája e gyönyörű nyári estén! Mintha isteni gondviselés volna, hogy az ember napi fáradsalmát után szórakozást legyen, lelke feldaláljon e föld köréből, hogy gondolatokba merüljön s gyönyörködjen a szépen, a jóban s nemesben, és ha még szive fiatal, szőjje ábrándjait, fényes ábrándjait a jövőről. S mégis e szép föld helyen alig látunk embereket, oly elhagyatott! Hiszen igaz, az ember vagy nem akar megtisztulni földies érzelmeitől, vagy ha igen, s mint mindenben, úgy most sem keresi — tán el se fogadná — a legjöteknőbb, de legegyszerűbb gyógyszert. De mégis a liget belsejében láthatunk a

természet kezétől alkotott lőczán pihenni egy fiatal lánykát s mellette egy ifjút.

A lányka kacsu, nyúlank természetű; hosszúka finom arczán az élet ifjú üdősége virágzik, sötétbarna szemében szelid tűz, piros ajkain ártatlan mosoly honol. Az ifjú nagyobbak látszik a lánykánál, valamivel magasabb a közepetmetűnél; széles válla, izmos alakja s kissé erős vonásai elárulják, hogy nem a salongózik vagy divatbábok egyikével van dolgok. Nem a legszebb, sőt tán szépek se mondható, de arca bizonyos nemes komolyságot s szellemeséget mutat. A lányka kezeskéje az ifjúban nyugszik, ki azt forróan tartja, majd ajkaihoz emelve, egy édes csókot lehel a bárszony kacsókra. A szerelem nyelvén beszélnek: hallgatnak bár ajkai, de annál többet beszél a kéz szorítás, az édes tekintet. Az ifjú ábrándosan néz lánykája szemébe, s ott látja élni, égni — a szerelmet. Mert hisz e lánykának egész boldogsága, mennyország, minde e szerelem. Atyja már rég a sírban nyugszik, s egyedül anyja vállaira nehezdednek az élet gondjai, az ő szívért tépik a szenvedés s keserű nélkülözés tövisai, melyből, hajh! leányának is oly gyakran kijut a része. A fájdalomban mindig ide menekül gondolatával, s ennek örömei megédesítik bánata tengerét. És ezért nem szokott keserű sorsa daczára panasz hangzani ajkán. Hiába is mondjátok gyenge a szerelem; erős a szerelem: olyan az, mint a lelkese-dés! Erőt ad a küzdelemhez, kitartást a szenvedéshez!

— Ilonkám! — rebegi az ifjú édes suttogó

hangon, még mindig kezében tartva lánykája kis kezét. A lányka felveti szép szemét az ifjúra s hosszasan nézi annak vonásait.

— Tehát elmegy s itt hagysz bennünket — szól Ilonka, hozzásimulva szerelme kebléhez — itt hagyd kis városunkat, hol mindig oly jól érezted magad, hol úgy szeretnek, — itt hagysz... itt hagysz... engemet?!... Nagyvárosba megy, világvárosba, óh, hogy ne felejtene el annak zajában engem, — az igénytelen kis városi lánykát!

— Felteszed rólam?!... őh ne hidd, nem gondolt azt! A végzet szigorú parancsa kényszerít elmenni: de téged anyalom... nem feledlek... nem feledlek soha! Te léssz ábrándom legszebb alakja, hozzád szállnak legszebb vágyaim, legédesebb óhajaim, legboldogtöbbit reményeim... Mert téged szeretek, szeretni is foglak, hisz te oly jó, oly anygali vagy!...

Az ifjú karjával lánykája kacsu derekát átfogja s gyengén magához szorítja, majd fejét kedvese ölébe hajtja, ki szép kacsóit arczára teszi.

Ilyen boldog sem lesz soha ez életben!.. Hányszor is fog ez az ifjú álmaiban lejtőszódni, hogy a hold ezüst sugarainál a természet remekeitől körülveve, kedvese ölében pihentette fejét, érezte minden szívóbbanását, forró lehelletét, megfedkezede a világról, a földi bajokról, feledve mindazt, mi kívülé, körülte van. Ime ez a boldogság!.. Amde a boldogság percei meg vannak számlálva..

Zombory Lászlóné, Prikkel Ferenczné, Hajagos Józsefné, Lóvi Sománé, Domián Ilon, Dömötör Sándorné, Dr. Kovács Pálné, Halasi Gyuláné, Zolnay Antalné, Antal Péterné, Soós Józsefné, Sárközy Agnes és Júlia, Bleyer Lászlóné, Molnár Jánosné, Szabasiánny Károlyné, Kun Györgyné, Juhász Sándorné, Gyöngyi Anna, Darányi Ferenczné, Kun Anna, Dömötör Ida, Ráday Margit grófné, Mihajilich Ida, Fördös Dezsőné, Domián Istvánné, Dr. Tassy Pálné, Tassy Irma, Dinnyés Lajosné, Baán Istvánné, Szél Imréné, Tatay Jenőné, Katona Zsigmondné, Főrián Juliánná, Vajda Gyuláné, Hankovszky Imréné, Dr. Szeless Józsefné, Muraközy Imréné, Machleidt Alajosné, Pócsy Györgyné, Szalontay Sándorné, Szappanos Sándorné, Dragolovics Döméné, Dr. Szabó Lászlóné, Deák Lászlóné, Hódovál Józsefné, Lovik Tódorné, Deák Gyuláné, Deák Lajosné, Kizibán Mariska, Battlay Jánosné, Héjas Mihályné, Kozma Jánosné, Kovács Istvánné, Dr. Horváth Mihályné, Jánosó Ilona, Szakács Istvánné, Papp Sándorné, Györfy Balászné, Gáll Ferenczné, Belák Jánosné, Szokolay Sándorné. Fogadják úgy a t. felülírtakat, az Olvasókör. tek. elnöksége, a műkedvelők zenekara, valamint a fűnt elősorolt t. hölgyek az egyesület legmélyebb köszönetét. — A sorsolásnál a következő nyerszámok húzattak ki: 353, 1427, 94, 941, 868, 154, 918, 20, 1471, 1426, 509, 767, 432, 1142, 1137, 505, 968, 428, 733, 630, 161, 799, 111, 686, 13, 1297, 210, 1425, 511, 9, 795, 217, 432, 379, 788, 471, 1375, 1372, 604, 126, 164, 765, 165, 1307, 571, 1163, 513, 126, 424, 1402, 1162, 549, 880, 703, 322, 182, 333, 192, 862, 633, 924, 271, 1259, 177, 810, 1525, 1499, 407, 677, 1209, 910, 731, 1058, 507, 195, 460, 647, 330, 251, 930, 99, 239, 417, 1509, 881, 1022, 373, 444, 1382, 464, 193, 1300, 1, 445, 1359, 1526, 1336, 873, 631, 552, 382, 771, 262, 273, 9, 609, 1521, 109, 932, 1491, 1027, 255, 664, 1341, 64, 565, 679, 911, 523, 1150, 206, 61, 384, 602, 481, 901, 139, 894, 121, 1416, 302, 1069, 599, 29, 241, 499, 249, 936, 430, 1038, 24, 396, 162, 760, 1345, 742, 177, 1182, 1175, 1189, 551, 365, 1439, 144, 71, 774, 666, 258, 266, 1031, 875, 965, 247, 52, 818, 246, 1239, 185, 842, 1196, 188, 12, 1490, 860, 869, 1403, 443, 80, 1533, 243, 1504, 958, 960, 1015, 346, 836. — Tisztelettel felkérem a nyerszámok tulajdonosait, hogy tárgyaikat — Kun Anna k. a lakásán felvehető — február hó 10-ig kivenni annálkább sziveskedjenek, mert annak megőrzése sok kellemetlenséggel jár, s így azok azonnal az egylet birtokába mennek át, s rövid időn el fognak árvereztetni. Kecskemét, 1887. jan. 26-án. Az elnökség nevében: Hajagos József, jegyző.

Felolvasó estély. A helyi kereskedők-kaszinóknál sikerült Dr. Agai A. urat, a „Borsszem Jankó” szerkesztőjét, a legjeltebb magyar humoristák egyikét, egy felolvasásra megnyerni. Mi lesz a felolvasó tárgya, még nem tudjuk, de Dr. Agai neve elég garantált nyujt arra, hogy február 12-iken este 7 1/2 órakor intelligens közönségünk tömegesen fogja a kereskedők kaszinóját megkeresni, hogy e ritka élvezetben részesülhessen. Bepelti-díj személyenként 1 frt lesz. A tiszta jövedelem felét a kaszinó saját könyvtára javára fogja fordítani, a másik felét pedig megfelelőleg a felolvasó intencióknak, ki a gyermekeknek nagy barátja, a helyi Rongyos-Egyesület és a szeg. izr. tanulókat seg. Egyesület között fogja megosztani. A kik a harmad-évi fölötté élvezetes Agai-estélyre vissza tudnak emlékezni, örömmel fognak most is résztvenni a felolvasást követő közös vacsorában is.

Az úri banda vendégzerepel. Mint biztos hírben értesülünk, a helybeli műkedvelői senekart, az úgynevezett „Úri banda” a nagy-körösi jótékony nőgyógyász elnöksége a zenekar elnökéhez czimzett levelében felkérte a folyó évi március hó 12-én rendezendő tea-estélyeni közreműködésére. A meghívás hogy elfogadjatik-e, azt ezúttal még nem jelezhetjük.

Horváth Dóme ő mlyósága újból adta jelét szerzetének, a melylyé szülővárosa tud. intézetei iránt viselkedik. Legújában a m. kir. állami főreáliskola tanári könyvtára tőle a következő műveket nyerte ajándékul: Fraknói Vilmos: Magyarország a Mohácsi vész előtt; Dr. Thallóczy Lajos: Oroszország és Hazánk; Dr. Marki József Horáz levelei. Forró köszönettel Willer József könyvtáros.

A kecskeméti Kaszinó hó 16-án tartotta századik és tisztújító évi közgyűlést, mely alkalommal a volt elnök Lestár Péter visszalépett, elnökül Laukó Károly, alelnökül Dr. Szeless József, igazgatóul Paucs Mihály, jegyzőül Szabó Márton és Baktay Albert, pénztárnokul Tóth László, könyvtárnokul Szabó József választották meg; a volt választmány pedig Nagy Ferenc, Pócsy György

és Talapkovics Vazul tagokkal egészítettet ki

Közygűlés. A kecskeméti Iparegyesület f. hó 30-án d. e. 10 órakor saját helyiségében évi rendes közgyűlést tart.

Az „Olvasókör” választmányja elrendelte a körnek a múlt évben járt napi és heti lapoknak árverési eladását. Az árverés f. évi február hó 6-án délután 3 órakor fog a kör helyiségében (I. tized 102. sz.) megtartatni, melyre a venni szándékozók ezúton is meghívattak.

Szinház mielő: Vasárnap: II. Rákóczy Ferencz fogsága, történeti színmű 5 felvonásban Sziglétitől; — kedden: Timárné Róza jutalomjátékai: Eleven ördög, nagy operette 3 felvonásban, érdekes üdönsgát Konti Józseftől, a Király-fogás hírneves szerzőjétől; — csütörtökön: Georgette, Sardou hírneves színműve, itt először. Szabadhegyi Aladár jutalomjátékai.

Két jutalomjáték is lesz e héten, és pedig kedden Timárné Róza jutalmát az Eleven ördög, rendkívül érdekes operette üdönsgát Konti Józseftől, a Király-fogás hírneves szerzőjétől. A másik csütörtökön Szabadhegyi Aladár jutalmát Sardou legújabb hírneves színműve Georgette fog színekerülni, nálunk először. Ezen határos színmű sajátos tránya miatt Budapesten is rendkívül tetszést keltett és így nálunk is élvezetes estét ígér. A darabok szerencsésen vannak megválasztva; a jutalmazandók közkedveltségü egyénisége, szorgalma és tehetsége a közönség pártfogását méltán megérdemli.

Boltlúz. A piactéren a kereskedelmi és néphank helyiségei alatt lévő és a Löwy és Bauer czég tulajdonát képező ruha-üzlet f. hó 26-án déli 12 órakor belülről kigyuladt. A tűz keletkezésének oka valószínűleg az volt, hogy a bolti állvány mellett álló kályhából az állványra és az ezen függő ruhanelemekre szikrák pattogtak ki. A járókelők és a gyorsan megérkezett tűzoltóság közbe lépése, a nagybőv veszélyt elhárította ugyan, a kár azonban jelentékeny.

Önmérgezés. Magó Erzsébet Homola Lászlóné t. hó 22-ére viradóra, midőn a rendőrség kiküldötté az ellene emelt sik-kakásán vádjá miatt letartóztatni akarták, lakásán halva találtatt. A rendőri boncolás phosphormérgezéssel elkövetett öngyilkosságot állapított meg.

Hűlen kocsis. Kecskeméti János, ifj. Pataky Vilmosnál szolgálatban volt kocsis ellen gazdájá panaszt emelt, hogy tőle több rendbeli tárgyat, mint deszkákat és takarmányt ellopott. A megtartott motozás alkalmával csakugyan találtak is Kecskeméti Jánosnál 3 szál deszkát, továbbá egy ládát, zabot és repizet, melyeket a panaszos magának ismert föl. A beismerő tettes ügye a büntető bírósághoz tétetett át.

Öngyilkosság. Dékány János törökfái lakos f. hó 24-én a rendőrségnél bejelentette, hogy Csorba Eleknek az ő lakása melletti szőlőjében egy teljesen ismeretlen ember magát fölakasztotta. A helyszíni szemle csakugyan megállapította, hogy itt öngyilkosság tört meg, a személyazonosságát megállapítani azonban nem lehetett. Csak midőn a hullá f. hó 25-én és 26-án a kapitányság udvarára közszemlére kitetették, ismerte meg a holban Utas Szabó Erzsébet nagykörösi lakos saját fivérét Utas Szabó József nagykörösi sikárását, minek folytán a személyazonosság meg is állapított. Utas Szabó Erzsébet kihallgatvány előadta, hogy fivére ezéltől jómódú gazdameber volt, a mértékelen borítal folytán azonban minden vagyonát elvesztette, s öngyilkosságának oka is valószínűleg ez volt.

A pálnka aldozata. Árki János, özv. Schwimmeré fuvarosnál szolgálatban volt kocsis, f. hó 25-én délután 3 órakor a vasúti raktár előtt halva találtatt. Rendőri boncolás folytán kitűnt, hogy halálát a mértékelen szeszélvezésből származott szívészélhűdés okozta.

Lopás. Kovács Károly f. hó 23-án hajnalban Kék Sándor szabó esáktornyai szőlőjében lévő gyuhányát felfelszért, innen több rendbeli kézi és arató zerszámot ellopott. A lopott dolgokat a piacon árulván, Kék Sándor őt rajtakapta, s a rendőrség által letartóztatta. Kovács eleinte mindent tagadott, de később töredelmes vallomást tett s beismerte azt is, hogy ugyancsak Kék Sándortól 14 darab posztó-ruhát is ellopott, a melyeket azután részint a piacon eladott, részint elzalogosított. A tettes átksiderett a büntető törvényszékhez, a megkerült tárgyak pedig visszaadattak a tulajdonosnak.

A huszonegy. Bende János napszámos f. hó 16-án este Dékány Lászlónak V. tized 37. sz. a. korcsmájába ment vacsorázni, miközben — épen Vasárnap lévén — a szent nagynyob dicőségű borral is bőven megvendégelte magát. Dékány László, Ölvödi László észrevénny, hogy Bendénél nagyobb összegű pénz van, kártyajátékokra csábították és erőltették, elkezdtek huszon-

egyezni, s sikerült is nekik az illuminált állapotban lévő Bendét tökéletesen megkapoztatni, s tőle 20 frtot elhyneni. Bende asztán másnap, mámorát kialudva és a zsebében tángoló őréséget érezve a rendőrségnél panaszt tett, s azzal valóda Dékány Lászlót és Ölvödi Lászlót, hogy másoros állapotát főlhasználva, vele hamisan játszottak. A nevezettek a rendőrségre idézettek, s itt a huszonegyezést bevallották, a hamis játékok azonban határozottan tagadták. Az ügy áttétetett a fenytő járásbírószághoz.

A disznók ára. Kocsis László félyegyházi városi képviselő azzal a panasszal járult a rendőrséghez, hogy ő folyó hó 18-án Kecskeméten őt darab disznót adott el 203 frtot, s midőn a disznók árát Szabó Antal hentes házában neki kifizették, őt Szabó A. és Böröczy László, az egyik vevő, a megtartott magnum áldomás folyamán leitatatták, s a pénzt a zsebéből kivették. Ezen panasz folytán Böröczy Lászlót és Szabó Antalt a rendőrség letartóztatta s náluk személyes és házmotozást tartott, mely azonban sikerre nem vezetett, minek folytán a letartóztatottak szabad lábra helyezettek. Az ügyet különben a rendőrség a büntető törvényszékhez áttette.

C S A R N O K.

Egy hazánkfia diadala Bácsben.

— Tárcalevél Bácsból. —

Nem valamely politikusz hazánkfia diplomáciai kiküldetésének fényes eredményéről van ezáltal szó, hanem egy egyszerű, derek magyar emberről, ki nevét és fényes karriert állásait egyedül vasszorgalmának és kitartásának köszönheti.

Hírlapiról létezem szegényemre kell bevalnom, hogy ma-holnap 12 éve lesz, hogy a császárváros utoljára láttam. A változás, a mit ott észleltem, nem nagy és mindössze Bácsnek csak egyes részeire terjed ki. Utam egy esti sétám alkalmával a városon keresztül a Szt.-István-terre vezetett, hol az impozáns Szent István-templom szürke falai mellett egy rendkívül intenzív fényugár, mely egy díszes épület két emeletéről sugárzott ki, kötötte le figyelmemet. Közébe léptem és a villamosan világított homlokzaton az előttem már évek óta ismeretes Rothberger Jakab czég feliratát pillantottam meg. Ez az úri ruha-üzlet már 10 évvel ezélt is a legnagyobbak egyike volt Bácsben, de hogy így kiterjedést nyerjen, azt nem hittem volna.

Béleptem, hogy Bácsnek e nevezetességét megtekintsem. A főnök, ki maga is tetőtől talpig magyar ember, nagyon szívélyesen fogadott és körülvezetett fényes helyiségekben.

A gyönyörű renaissance-épület földszintje, mezzaninja, bel-etegeja és sonterainja a ruhazati czikkék nagyszerű muzeumát képezi, míg a felső emelet és a pinchezelyiségek ez üzlet műszaki apparátusát foglalják magukba. Az útezárol tekintve úgy néz ki ez az épület egész a 3-ik emeletig terjedő óriási ívegtáblával, mintegy üvegház, melynek átlátszó falai mindenkihez szabad áttekintést engednek e helyiségek óriási árkádszélei és az ott uralkodó élénk szírgés-férgés fölött, mely este, mikor a helyiségeket a villamos lámpák százi világitják meg, rendkívül megkapó látványt nyujt. Ha a vestibülebe lépünk, egy lépcsőház előtt állunk, melynek tőhár márványlépcsői és remek kivitelű aranyozott rácsozata a felső emeletbe vezet. Ez épület Helmer és Fellner építészek mesterműve, azoké, kik a budapesti népszínházat és a szegedi színházat építették és az építészek itt sem tagadhatják meg zenálításukat a színház-építés terén, mert e helyiség belseje olyan, mintegy színháznak pazar fényű előcsarnoka és lépcsőháza. Az építészek kitűnő ízléséről tanúskodik, hogy az építésnél, illetőleg a belső díszítésnél a francia Rococo elegáns stílyét választották. E helyiségek gépháza is bámulatra méltóan van berendezve. Két emeletnyi mélységben vannak elhelyezve a gézmozgatók, melyek egyrészt az elektrikus dinamit-gépek hatalmas motorát, másrészt a gőszívő-gépet mozgatják, mely utóbbi külön e czélra ássott kútból a padlason lévő víztartóba emeli a vizet. Ezenkívül az épületben kereszttel egy emelő gép közlekedik úgy emberek, mint árúk számára.

Bennünket magyarokat a szorgalomnak e diadalmán annál kellemesebben érint, mert megteremtője magyar ember és büszkén vallja magát annak. Az az ember, a ki ezt az óriási üzletet vezeti, ma már 60 éves. Alberti-Irsán született szegény szülők-től, tanonczéit Budapesten töltötte és mint mesterelegény gyalog vándorolt Párisba, hol mint ügyes munkás csakhamar munkát kapott. Nehány évvel később Bukarestbe ment mint üzletvezető, később pedig Bácsbe, hol jelenlegi nejt — a ki szintén magyar születésű — megismerte. Bácsben a legszerényebb viszonyok közt egy félreeső

útcza 3-ik emeletén kis üzletet nyitott, de lankadatlan szorgalma, erélye és szakértelme nemcsak a képesítettek arra, hogy a kész úri-ruha-üzletet Bácsben bevezesse és a Szt.-István-teren nagy árúházzal nyisson. 1867-ben ő felsége az arany érdemkeresztet adományozta neki és kinevezte udvari szállítóknak. 22 kiállításban kizárólag első díjakat nyert, a Szt.-István-terti nagyszerű üzletén kívül még négy fióküzlete van Bácsben, egy Prágában, egy Budapesten a Kristóf-terén és 7 hűrháza Bácsben és Budapesten.

Múlt év március 8-án nyitotta meg új díszes árúházát, az első nap jövedelmét jótékony célokra szentelve, mely alkalommal szülőlóvásárlól sem feledkezett meg. Üzletét a vidékre való szétküldésére is berendezte, és megkeresésre szívesen küld mintákat és oly mérték-átmútatást, melyt minden laikus megért. Rothberger úr nagy előzékenységgel fogadja hazafiait és körülvezeteti őket helyiségeiben, de különben is szándéka van Budapesten hasonló díszes árúházat építtetni.

Mi csak azt kívánhatjuk neki, hogy e szándéka mielőbb sikerüljön és biztosítjuk, hogy honfitársai elismeréssel lesznek törekvése iránt. V. S.

Ü Z L E T.

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1886. évi december havi forgalmáról.

B e n d e l:	
Pénztárállás nov. 30-án	86,147 frt. 16 kr.
Betelekek után	58,795 „ 58 „
Külfönte díjak után	802 „ 70 „
„ kamatok után	9,313 „ 68 „
Váltak után	210,211 „ 92 „
Magánváltó után	12,493 „ „
Jelzalog kölcsön után	10,856 „ „
Előleg után	57 „ „
Elhelyezett öke után	22,570 „ „
Egylethez bolt- és lakár után	558 „ 25 „
Kohn-féle ház	— „ „
Szobírtok eladási ára	900 „ „
Értékpapír jövedelem	1,250 „ „
	413,955 frt. 29 kr.

K i a d á s:	
Visszatett betét és tők kamat	85,587 frt. 95 kr.
Kifizett folyó kamat	794 „ 47 „
Váltakra	251,017 „ 77 „
Magánváltó	1,500 „ „
Jelzalog kölcsön	13,960 „ „
Előleg	— „ „
Töke elhelyezés	25,000 „ „
Igazt. t. díj, tisztv. és szolgál. fizetése	614 „ 50 „
Üzleti költség	245 „ 90 „
	378,720 frt. 09 kr.
Pénztárállás 1886. decz. 31-én	35,235 frt. 20 kr.
Vajda, könyveöl.	413,955 frt. 29 kr.

Piaczi árjegyzék

Tiszta búza métermázsánként	8.40 krtól 8.65 krig.
Kétszer	6.70 — 6.90 „
Rozs	6. — — 6.10 „
Arpa	6.85 — 7. — „
Zab	6.10 — 6.15 „
Tengeri kecskeméti mm.	5.80 — 5.90 „
Köles	5.60 — 5.90 „
Szalonna	44. — — 46. — „
Krumpli	3. — — 3.30 „
Széna	2.90 — 3. — „
Szalma	1.50 — 1.60 „

Az új vasúti menetrend (érvényes 1886. június 1-től).

Budapest—S-eged közt:	
I. Express-vonat	Budapestről indul 1 óra 55 p. délut. Kecskemétre érk. 3 „ 51 „ „ Felgyházára ind. 3 „ 53 „ „ Szegebre érkézik 5 „ 16 „ „
13. sz. személyvonat	Budapestről indul 9 „ 20 „ este. Kecskemétre érk. 12 „ 18 „ éjjel. Felgyházára ind. 12 „ 24 „ „ Szegebre érkézik 2 „ 29 „ „
17. sz. személyvonat	Budapestről indul 7 „ 30 „ reggel. Kecskemétre érk. 10 „ 23 „ d-e. Felgyházára ind. 10 „ 28 „ „ Szegebre érkézik 12 „ 36 „ délut.
61. sz. Omnibus v.	Budapestről ind. 3 „ 25 „ délut. Kecskemétre érk. 7 „ 30 „ este. Felgyházára ind. 7 „ 32 „ „ Szegebre érkézik 10 „ 25 „ éjjel.

Szeged—Budapest közt:

II. Express vonat	Szegedről indul 11 óra 44 p. délelőtt. Kecskemétre ér. 1 „ 17 „ délután. N.-Körösré ind. 1 „ 19 „ „ Budapestre ér. 3 „ 25 „ „
14. sz. személyvonat	Szegedről ind. 2 „ — „ éjjel. Kecskemétre ér. 4 „ 5 „ reggel. N.-Körösré ind. 4 „ 11 „ „ Budapestre ér. 7 „ — „ „
18. sz. személyvonat	Szegedről ind. 2 „ 40 „ délután. Kecskemétre ér. 4 „ 54 „ „ Budapestre ér. 5 „ 4 „ „ — „ este
62. sz. Omnibus v.	Szegedről ind. 5 „ 15 „ reggel. Kecskemétre ér. 8 „ 10 „ „ N.-Körösré ind. 8 „ 11 „ „ Budapestre ér. 12 „ 24 „ délut.

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertésbízaló és kölcsönelő-legező részvénytársulatnak.

Budapest-Kőbánya, január 28. Heti átlagárak: magyar vál. árú 240.—, szarű 28. néhez 43 1/2—44 1/2 kr., 180.—240 kg. néhez 42 1/2—44 kr. 600 kg. néhez 41 1/2—42 1/2 kr.; vidékú sertés 42 1/2—44 kr. —Transtanban: szerbiai 41—42 1/2 kr.; romániai — kr. —Eledy árak: Kukorica 6.— kr., árpa 7.— kr.

